

Premiéra: pytel na odpadky, (v šoku) ten černý pytel na odpadky

Vzpouza proti realitě, utopie o eko-potravní krizi –

premiéra autorského projektu pytel na odpadky, (v šoku) ten černý pytel na odpadky

Novým počinem Chemického divadla, sídlícího ve Venuši ve Švehlovce, bude již 22. prosince premiéra inscenace volně „internetově“ inspirované románem Vegetariánka jihokorejské autorky Han Kang. Předloha získala řadu cen, mj. prestižní Man Booker Prize za rok 2016, a stala se globálním knižním bestsellerem. Sugestivní svědectví o povaze eko-odpovědné revolty mladé dívky Jonghje, žijící jako každodenní otrokyně v apatické současnosti velkoměsta a pod „masitým“ režimem patriarchátu či kapitálově orientované dominance „bílého muže globálního Severu“, se v autorském projektu Vojtěcha Barty a Matěje Nytry oproštuje od korejských i jiných reálií a stává se energií až zen-horrorové a hypno-spirituální cesty do podvědomí poraněného moderního člověka, jeho zkřivených tváří a protichůdných postojů. Za maskami vtipu a atrakcionů se přitom skrývá pečlivě umlčovaný hlas – volání černého svědomí.

Aktuální téma vzestupu environmentálního boje, angažované činnosti v otázce hrozícího klimatického a potravního kolapsu, rámuje intermediální, třívrstvou kompozici projektu nejen skrze název – pytel na odpadky, (v šoku) ten černý pytel na odpadky –, ale také záměrem podnítit v divákovi pestré, a především ozdravně temné spektrum emocí, jež současný vztah lidstva k zdecimované planetě a organismům rostlinného i živočišného původu definuje nejintenzivněji. Je to především paleta chutí, vůní, textur a haptických vjemů – zkušeností, které člověka konzumního věku poutají k objektům zvěřiny, zeleninových mís či pokojíčků pro domácí mazlíčky. Zejména podle hodnot krásy či užitečnosti, trvanlivosti vybíráme, co za rostliny či entity á la řasokoule se rozhodneme vypěstovat ve světlíku nebo obětavě zazimovat a pak zmedializovat na síti. Autoři jsou si toho vědomi. Co se však skrývá za smysl pod těmito módami, tvary a set-designem, táží se společně, a je možné, aby se hranice staly někdy propustnými – aby se člověk, tak jako v příběhu, dočkal proměny ve strom, třeba alespoň na mentální úrovni? Otázkou-odpovědí je obraz utopie, který v inscenaci nahrazuje dramatické sdělení a vyvolává především podle autorů žádoucí, sebekritickou chuť seřezat a sežrat sebe sama, jako spolučinitele apokalyptické éry antropocénu (kapitalocénu), a pak se znovusmířit s povinností těla a začít pracovat na obnově, záchraně stavu. S vědomým plánem, zdůrazňují přitom Barta s Nytrou.

Cesta do google-surreality odhmotněného dění, v níž proti logice a formálním jistotám povstanou na scéně jak fragmenty postav z knihy – v podání čtveřice transhumanizovaných i džungloizovaných performerů Marie Švestkové, Zuzany Kantorové, Jiřího Knihy a Matěje Nechvátala –, tak i autorský audiovizuální materiál výtvarníků Matěje Sýkory, Jana Matýska, sounddesignera Ladislava Mirvalda i projekčního specialisty Martina Bitaly, je završením volné trilogie Chemického divadla na téma zániku přírodního světa a posedlosti ne/lidským (Šumava láska, 2017; Anna Bolavá: Do tmy, 2018) a zároveň pokračováním tvůrčí spolupráce Vojtěcha Barty, Matěje Nytry a týmu inscenační eseje K antropocénu, jež měla premiéru v brněnském HaDivadle v březnu 2018. K průzkumu tkání vlastních zaměřených zárodků eko-vzpourey jsou zvaní všichni vegoisté i třidiči či řidiči, bez limitů ve výchozím přesvědčení anebo očekávání.

Chemické divadlo: pytel na odpadky, (v šoku) ten černý pytel na odpadky

Ekologická krize!! Na talíři kapitalismus. Hovězí plátky na šabu-šabu, ještě neotevřená balení taštiček mandu, úhoř marinovaný 1 kilo jen za 88,90. Nenažranost nebo dobrovolné nevolnictví slabých a rezignovaných v režimu bílého muže? Je čas vzpoury? Dnes. Budoucnost planety ve věku antropocénu černá, černá jak spálené kuře v mikrovlnce v uhelnatě-zlatavém obalu. Raději červenou řepu. Povstání! Rizikům navzdory.

Muž přišel z pracovního večírku a manželka se mezitím proměnila ve strom. Inscenace jako autorský internet emocí, volně inspirováno mj. bestsellerem jihokorejské spisovatelky Han Kang Vegetariánka (Man Booker Prize 2016).

Esej o potravě! Utopie? Ne. Sen.

autoři: Vojtěch Barta, Matěj Nytra

režie: Vojtěch Barta a kol.

hraji: Marie Švestková, Zuzana Kantorová, Jiří Kniha, Matěj Nechvátal

dramaturgie: Matěj Nytra

scéna: Matěj Sýkora

kostýmy: Jan Matýsek

sound design: Ladislav Mirvald

light design a projekce: Martin Bítala

spolupráce: Aneta Fodorová

jevištní mistr: Oldřich Mžourek

produkce a PR: Martina Dobiášová, Anna Volná

citovaný překlad románu: Petra Ben Ari

premiéra: 22. prosince 2018

reprízy: 18. a 19. ledna 2019

Představení vzniká díky podpoře Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury ČR a Nadace Život umělce. Činnost Chemického divadla v roce 2018 celoročními granty podpořil Magistrát Hlavního města Prahy a Městská část Praha 3.